

Oponentský posudek na bakalářskou práci Tomáše Habarta

"Ekonomická situace romské rodiny v českém pohraničí

(Vývoj v posledních letech – případová studie)"

Tomáš Habart napsal v podstatě dvě bakalářské práce v jedné. Jeho práce má dvojnásobek požadovaného rozsahu, přičemž polovina je teoretický úvod a druhou polovinu tvoří vlastní případová studie.

V první části je široce diskutována literatura a relativizovány a kontextualizovány všechny pojmy, se kterými se například v publicisticko-politickém diskurzu zachází s přílišnou samozřejmostí.

Ve druhé části rozebírá detailně (při pečlivém utajení identifikačních dat) socio-ekonomickou situaci konkrétní širší rodiny v pohraniční obci v ČR.

Práce je velmi důkladná, prozrazuje zasvěcenou práci s prameny i pečlivé zkoumání fakt v terénu. Již zmíněný rozměr přesahuje požadavky na bakalářskou práci, vlastní provedení je rovněž o něco profesionálnější.

Práce ovšem působí, jako by autor ani nikdy nestudoval obor romistika. Nehledá romská specifika v sociálním vyloučení a v životě vůbec, a to ani v teorii, ani v kazuistice, celá problematika je pojata výhradně sociálně. Kazuistickou část dokonce předznamenává výrok pana Víška „*Nikdy není možno hovořit o soužití Romů v České republice, nýbrž o soužití Romů v Kolíně, na Kladně, v Ústí nad Labem, dokonce podle čtvrtí a ulic, zcela konkrétně, obecně to o ničem nevypovídá.*“ (s.40), který snad v určitém kontextu může mít smysl, avšak jako jednoznačné tvrzení působí značně alibisticky a nepříjemně evokuje oblíbené názory, že jednotlivé romské rodiny či skupiny nemají spolu nic společného. Výtka "neromističnosti" platí i obráceně: k interpretaci teoretických ani praktických částí práce nevyužívá autor žádnou informaci romistického charakteru.

V kazuistice se poněkud prolínají informace získané samotným panem Habartem s informacemi nejmenované neziskové organizace, která o sledované rodiny pečuje, což je celé podáno velmi anonymním sociálně - právním stylem. Není tedy ani jasné, co je příspěvkem pana Habarta k poznání případu.

Je tedy otázkou, zda nešlo lépe do případu proniknout a usouvztažnit ho více s romistickým zázemím, ale nelze to na pana Habartovi žádat jako povinnost. Proto navrhuji práci hodnotit jako výbornou.

V Praze dne 23.5.2006

PhDr. Jan Červenka, Ph.D.

